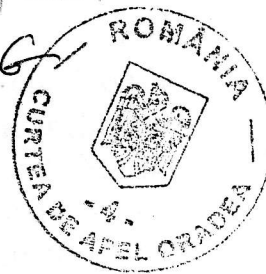

ROMANIA

CURTEA DE APEL ORADEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 111/CA/2007-R

DECIZIA NR.309/CA/2007-R

Sedința publică din data de 14 noiembrie 2007

Președinte : *[Faint signature]*
Judecător : *[Faint signature]*
Judecător : *[Faint signature]*
Grefier : *[Faint signature]*

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ declarat de recurenta reclamantă SC *[Faint name]* SRL, județul Bihor în contradictoriu cu intimata pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Bihor cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr.2 290/CA din 04.07.2007 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. 2007, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentanta intimetei consilier juridic *[Faint name]* în baza delegației depuse la dosar, lipsă fiind recurenta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este insuficient timbrat doar cu timbru judiciar în valoare de 0,15 lei, lipsă fiind taxa judiciară de timbru în sumă de 2 lei, intimata a depus la dosar întâmpinare, cauza este la primul termen în recurs, după care:

Instanța invocă excepția insuficienței timbrării a recursului.

Reprezentanta intimetei solicită anularea recursului ca insuficient timbrat, fără cheltuieli de judecată.

CURTEA DE APEL

Deliberând:

Constată că prin Sentința nr. 290/04.07.2007 Tribunalul Bihor a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta SC *[Faint name]* SRL, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, împotriva Deciziei nr. 290/04.07.2007; a raportului de inspecție fiscală nr. 305 din 2006; a deciziei de impunere nr. 290 din 10 octombrie 2006 și a dispoziției nr. 290 din 9 octombrie 2006 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut următoarele:

Necontestat de părțile litigante, la data de 27.09.2004, în baza contractului de prestări servicii nr. 12 din 21.01.2004 (filele 56-58) și a facturii externe nr. 207 din 27.09.2004, reclamanta a efectuat plata către cetățeanul olandez *[Faint name]* van der Drift, a sumei de 15.366 Euro (15.366 lei), prin virament bancar într-un cont deschis pe numele acestuia în Austria.

Asumarea venitului rezidentului...

Cu ocazia inspecției fiscale finalizată prin raportul din 15.07.2005, s-a constatat că cetățeanul olandez nu a justificat dreptul de a beneficia de prevederile Convenției pentru evitarea dublei impuneri încheiate între România și Olanda ratificată prin Legea 85/1999, prin prezentarea, în termen, plătitorului venitului, a certificatului de rezidență fiscală și că reclamanta plătitoare a venitului datorează bugetului de stat impozit pe veniturile nerezidentului în sumă de 19.160 lei și debite accesorii aferente.

În baza raportului de inspecție fiscală s-a emis decizia de impunere pentru obligații fiscale suplimentare nr. 13 din 15.07.2006.

Contestația depusă de reclamantă împotriva acelor acte administrativ fiscale a fost soluționată prin decizia nr. 10 din 12.10.2005 (fila 45) a DGFP Bihor, prin care, reținându-se că societatea verificată SC *Estisana Impex SRL*, în timpul controlului, la solicitarea organelor de inspecție fiscală, a pus la dispoziția acestora certificatul de rezidență fiscală emis de organele fiscale olandeze la data de 6.07.2005, completat la data de 4.08.2005, cu menținerea expresă „pentru anul 2004”, a desființat raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere pentru obligații suplimentare atacate în partea privind impozitul pe veniturile nerezidenților și a dispus reverificarea, în vederea regularizării impozitului, potrivit clauzelor Convenției de evitare a dublei impuneri.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. 76 din 9.10.2006 (fila 26), ce a finalizat reverificarea s-a reținut că certificatul de rezidență fiscală, nefiind prezentat la data plății venitului și nici în termen de o lună de la acea dată și din informațiile suplimentare furnizate de autoritățile olandeze, rezultând că nerezidentul beneficiar al venitului, nu l-a declarat în țara de rezidență, reclamanta SC *Estisana Impex SRL*, ca plătitoare a venitului, avea obligația de a calcula, reține prin stopaj la sursă și vira bugetului de stat impozitul pe venitul nerezidentului în sumă de 19.160 lei, și că pentru întârzierea în plată datorează și majorări în sumă de 19.160 lei și penalități în sumă de 2944 lei.

Pentru aceste obligații fiscale constatate prin raportul de inspecție fiscală, s-a emis decizia de impunere nr. 13 din 10.10.2006 (fila 30).

Contestația, în calea administrativă de atac, depusă de SC *Estisana Impex SRL* împotriva celor două acte administrativ fiscale, a fost respinsă ca neîntemeiată prin decizia nr. 10 din 12.10.2006 (fila 6) emisă de pârâta DGFP Bihor, a cărei anulare se solicită prin acțiunea introductivă.

Codul fiscal, în art.113, prevede, ca regulă, că nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația a plăti impozit, fiind astfel contribuabili.

Impozitul pe veniturile nerezidenților, conform art.116 alin.1 din cod, se calculează, se reține și se varsă la bugetul statului de plătitorul venitului.

Între România și Regatul Olandei –statul de rezidență al beneficiarului venitului plătit de reclamantă – s-a încheiat Convenția pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale ratificate prin Legea 85/1999, ale cărei prevederi, în baza art.1, se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante, conform regulii din

clauza convenită la art.14, potrivit căreia impozitul pe venit se declară și se impozitează în țara de rezidență.

În art.118 alin.2 și 3 din Codul fiscal se stabilește că pentru aplicarea prevederilor convenției se evită a dublei impuneri, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului venitului certificatul de rezidență fiscală, conform machetei și în termenul stabilit prin norme.

Explicitând dispozițiile art.116 din Codul fiscal, la pct.8.1 din Normele Metodologice de aplicare, aprobate prin HG 44/2004, modificate și actualizate, se prevede că plătitorul venitului are obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă și a virării lor la bugetul de stat în termen legal, iar în explicitarea art.118 din cod, la pct.13.1 și 13.2 din norme se stabilește că nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă din statul de rezidență în original ori copie legalizată, în aceleași norme, pct.15.3, stabilindu-se că plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului certificatului de rezidență fiscală și pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state.

Este neîndoielnic că, așa cum a susținut și reclamanta, prevederile convenției de evitare a dublei impuneri au prioritate față de legislația internă, dar beneficiarul unui venit obținut din România trebuie să justifice dreptul de a beneficia de prevederile convenției conform dispozițiilor legale, plătitorul venitului fiind răspunzător atât de primirea și existența documentului justificativ, cât și de aplicarea prevederilor convenției.

Cum, în speță, pentru venitul achitat nerezidentului în 24.09.2004 – reclamanta a prezentat organelor de inspecție fiscală un certificat de rezidență fiscală eliberat de autoritățile olandeze la data de 6.07.2005 (filele 35-36), cu mențiunea „pentru anul 2004”, iar din informațiile suplimentare comunicate de autoritățile olandeze, în baza art.28.1 din Convenție (filele 37-38) rezultând că nerezidentul nu a declarat în țara de rezidență venitul obținut în România, în vederea impunerii, s-a constatat că acesta nu a justificat, conform legii, dreptul de a beneficia de prevederile acelei convenții și că plătitorul venitului – reclamanta SC **Impex SRL** datorează bugetului de stat impozitul pe veniturile nerezidentului, majorările și penalitățile de întârziere stabilite prin actele administrativ fiscale atacate, al căror quantum nu a fost contestat.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs recurenta SC **Impex SRL**, care solicită în contradictoriu cu intimata D.G.F.P. Bihor să se dea o hotărâre prin care: să se admită recursul și să se modifice în tot hotărârea recurată, în sensul admiterii acțiunii sale și să se dispună anularea deciziei nr. 713/01.2007, anularea Raportului de inspecție fiscală nr. 759/10.10.2006, a deciziei de impunere nr. 759/10.10.2006 și a Dispoziției nr. 759/10.10.2006 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, pentru motivele ce se invocă.

Curtea, reținând că potrivit Procesului-verbal-dovada de îndeplinire a procedurii de citare-recurenta a fost citată cu mențiunea de a

depune taxa de timbru în valoare de 2 lei (20.000 ROL) , aceasta neachitând
taxa judiciară de timbru de 2 lei, în baza artr.20 alin.1 și 3 din legea 146/1997
anulat ca insuficient timbrat recursul.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

ANULEAZĂ ca insuficient timbrat recursul declarat de SC
[REDACTED] SRL Postiş nr. 1/A , judeţul Bihor în contradictoriu cu
intimata pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Bihor
cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr. 292 CA din 04.07.2007 pronunțată
de Tribunalul Bihor pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă.

Pronunțată în ședința publică azi 14.11.2007.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier